

Jimmy P. karácsonya

2023 december 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az ember ne legyen finnyás.

Meg kell mondjam, úgy kerültem ebbe az egészbe, mint Pilátus a krédóba. A körülöttem lévők persze azt sem tudják, ki Pilátus és mi a krédó. Én vagyok itt az egyetlen keresztény. Fogvatartóink muszlimok, a többi tús, akinek a sorsában osztozom, pedig zsidók. Mindegyikünknek el van takarva a szája, nehogy véletlenül emberhez méltó arcot mutathassunk egymás felé. A túszejtőké azért, hogy ne ismerjék fel őket, a miénk meg azért, hogy csendben maradjunk. Nem értettem, mit mondanak, mert nem beszélek arabul, és azt sem, amikor a többi túszt vallatták, mert héberül sem. Angolul tudok beszélni velük. Enni azért nyelvtudás nélkül is adtak. Pítát kaptunk, ez az itteni lepénykenyér, meg sajtot, uborkát. Erős ember sok mindent kibír.

Harminchárom évesen krisztusi korban vagyok, mint keresztalálakor a Megváltó. Kaya lang ako buhay dahil sa Panginoon – mondtam az izraeli nagykövetünknek, aki meglátogatott a kórházban. Ez a mi nyelvünkön azt jelenti, csak az Úrnak köszönhetem, hogy életben maradtam.

Régóta a nagykövet az első, akivel élben az anyanyelvemen beszélhettem, mert az otthoniakkal csak az interneten társalgok. Igaz, velük gyakran. A fogságban is a családomért imádkoztam, azért, hogy viszontlássam a feleségemet és három gyermekünket. Értük, az ő boldogulásukért jöttem ide el a világ végére, hogy ők otthon jobban élhessenek. Ez a világ szegény embereinek sorsa. Vendégmunkások leszünk a gazdagok országában.

Öt évet dolgoztam ápolóként Izraelben, négyet ugyanannak az agg férfinak a segítőkészségéért, aki a munkaadóm lett a Gáza melletti kibucban. Úgy szólítottam, Aba, ami az ő nyelvükön azt jelenti: papa. Jézus a Teremtőt hívta Abának az evangélium szerint. Az én Abámat rögtön megölték a terroristák, engem meg elhurcoltak. Harmincezen vagyunk pinoyok, azaz Fülöp-szigetiek, akik ápolói állást vállaltunk ebben a különös közel-keleti országban. A legtöbben nőek. Nekik elírták, hogy nem eshetnek teherbe, ha mégis, akkor kitoloncolás vár rájuk. Szerződést kötnek velünk, el kell végeznünk egy tanfolyamot, hogy ápolóként dolgozhassunk. A három-négyszeresét is megkeresem annak, amit itthon ezért a munkáért kapnék. Ez így jó a családomnak, noha nagyon hiányoznak a mindennapokban. Otthon 114 millióan élnek, Izraelben csak kilencmillióan. Náluk nagy a tenger, kicsi a szárazföld. Nálunk szárazföld, tenger, szárazföld, tenger a sorrend, és így tovább.

Az ember ne legyen finnyás. Mindannyian Isten teremtményei vagyunk. Egy ápolónak etetnie, fürdetnie, ágytálaznia is kell, ha úgy alakul. Abával jól kijöttünk, jólesik, hogy ezt a lánya is visszaigazolta a médiában, most, hogy mindannyian híresek lettünk. Ezt kissé nehezem viselem. Rólam ír a Fülöp-szigeteki elnök, a nagykövet meglátogat a kórházban, a feleségem a médiában nyilatkozik. Miután kiszabadultam, az izraeli külügyminiszter elé vittek, kapok majd izraeli életjáradékot, ha pedig hazaköltözöm, Fülöp-szigeteket is.

Abával sokat neveltünk, pedig alig értettük egymást, egyikünk sem Shakespeare-t beszélte. Sokat nézett tévét felirattal, mert nem hallott jól, de én nem tudtam elolvasni a héber betűket, amelyek a képernyő alján futottak. Egy csomó vonal párhuzamosan és merőlegesen. De nem ez a lényeg. Hanem az, hogy két ilyen különböző embernek mégis dolga volt egymással. Az, hogy megértéssel fordultunk egymás felé. Aba önellátásra képtelen öregember volt egy gazdag országban. Én meg vendégmunkás egy szegény államból. Mégis közös hangot találtunk. Aba azt mondta nekem: Jimmy, mi ki sem ejthetjük a Mindenható nevét. Úgy mondják helyette: elohim.

Izraelben még annál is melegebb az éghajlat, mint idehaza. Az első szó, amit náluk megtanultam, a mazgan. A légkondicionáló. Aba mindig rákérdezett, be van-e kapcsolva. Amikor megérkeztünk, kaptunk egy angol leírást az országról. A fővárosuk Jeruzsálem, amelyben három vallás, a zsidóság, az iszlám és a kereszténység szent helyei is találhatóak. Nohiszen! Miért nem élünk akkor békében egymással? Idehaza sem ismeretlen az iszlamista terrorizmus, de azért túsznak nem raboltak el. Karácsonyra most itthon vagyok. A feleségem azt mondja, én vagyok nekik a legnagyobb ajándék. Mert Isten jó. Boldog karácsonyt és békét a világnak legalább 2024-re!

(A Fülöp-szigeteki Geliénor „Jimmy” Pachecót október 7-én rabolták el Izraelből! Gázába a Hamász terroristái. Negyvenkilenc nap után szabadult. A karácsonyt szülőföldjén töltheti. A fenti monológ a képzelet szüleménye, valóság alapját a Pachecóról szóló izraeli és Fülöp-szigeteki híradások adják.)

Borítókép: Geliénor Pacheco (balra) (Fotó: AFP)

Szecs László - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
